BÜYÜK Ateş

SAYI : 19

BU SAYIDA:

BALIK ADAMLAR

50 Krş.

KAMELOT SATOSUNUN ESRARI 6 GARTH

21 inci ASIRDA neler olacak?

Kuş İnsanlar Saltanatı

Yakın bir gelecekte her isteyen tek başına havalarda bir kuş gibi uçacak, istediği yere gidip gelecek. Hatta arzu ettikleri taktirde, başka bir gezegende oturan yakınlarını rahatça ziyaret ederek, hafta tatillerini onların yanlarında geçirecekler!

ÇEVİREN :
H. FİKRİ VEREL

DAHA evvelki sohbetimizde sizlere, insanoğlunun üstün zekâsından söz açmış, bu zekâ sayesinde hemcinslerimizin feza'yı kısa bir zaman içinde fethedeueklerini izaha çalışmıştım. Sanırım, bahsettiğim şeyler, ilmin fazla derinliklerine ve birtakım kafa şişiren tâbirlere dayanmadığı için, herkes tarafından rahatça anlaşılmıştır.

Bundan yıllarca evvel, birisi karşınıza çıkıp da, 2000 yılından evvel insanoğlunun Ay'a gidebileceğini söyleseydi, buna yürekten inanır mıydınız? Size müthiş füzelerden bahsetse, Ay'ın fotoğraflarının çekilmesinden dem vursa, ne yapardınız? Öyle sanırım ki, başınızı iki yana sallayarak:

— «Zavallı adam, sıcaktan keçileri kaçırmış!» diyerek işinizle meşgûl olmayı tercih ederdiniz.

Ama, gel gör ki, meşhur ama, ben öyleydim doğrusu... Jules Verne'ye ben gerçekten inanmıştım. Bu adamın geniş muhayyilesi, bir romancı kafasının dışında, pekâlâ bir de ilim kişisi hüviyetini taşıyordu. Denizaltı âlemini, Atom denizaltısını, Ay yolculuğunu okurken, konu yönünden hiç yabancılık çekmemiş ve anfeza romancısı Jules Verne'nin o çidden üstün eserlerini okurken, kendinizi hiç te ha-

yâller âleminde hissetmiyordunuz, değil mi? Sizi bilmem latılanları hiç yadırgamamıştım. Lûtfen kendinizi bir kere yoklarsanız, benimle hemfikir olduğunuzu göreceksiniz...

Bu neden ileri geliyor?

Bence, her şeyden evvel, bir konuya inanmak lâzım. Nasıl müsbet ilme, nasıl tek Tanrı'ya inanıyor, ahlâklı kişiler olmamız gerektiği hususu üzerinde imanla birleşiyorsak, burada da aynı şekilde hareket etmeliyiz.

Günümüzün ilim adamları da, inandıkları içindir ki, bugün ileri sürdükleri hususlar, üzerinde çalıştıkları meseleler mutlaka gerçekleşecektir. İnanmak, başarının ilk prensibidir.

FEZA HÜRRİYETİ

Belki bu başlık sizi biraz düşündürecek... Henüz dünya insanları feza'yı fethetmedikleri halde, bu büyük âlemde de hürriyet konusu mu tartışılıyor? diyeceksiniz. Lâkin benim burada ele almak istediğim hürriyet, yine bizimle ilgili... Yarın fezaya kim hâkim olursa, dünyaya da mutlaka o hâkim olacaktır. Bu iki kere ikinin dört etmesi kadar tabiî bir neticedir. Hay di şimdi savaş ve barış konusundan vazgeçelim de, kendi işimize dönelim.

İnsanlar için feza'nın hürriyete kavuşması demek, feza'nın insana kapılarını açması demektir. İçimizden biri, arzu ettiği zaman, evinin damındaki özel bir âletle şöyle bir gökyüzünü dolaşmağa

(Devamı 18. sayfada)

Tabanca Kanunu

47

KİMSELER YOK MU?

HERKES KİLİSEDE.

ŞERİFİN YARDIMCISI EVLENİYOR.

SEN BİRİNİ Mİ ARIYORDUN?

EVET. BAYAN BELLAMEK'İ...

ÖYLEYSE KİLİSEYE KOŞ. BELLAMEK TOM GODE'NİN KARISI OLMAK ÜZERE!..

NEE?

İÇİNİZDE BU İZDİVACA İTİRAZ EDECEK OLANLAR VAR MI?

TOM'U KİMSE KURTARAMAZ.

VAR DURUN!

186

BU İZDİVAÇ KANUNSUZDUR.

KİMSİN?

ŞU KADININ KOCASI VE ÇOCUKLARIN BABASI.

ALLAHIM ÇOK ŞÜKÜR.

TABİİ ALACAĞIM. SEN KENDİNİ NE SANDIN?

KARINI ZI ALIN!

187

N'OLDU BANA?

HEYECANDAN BAYILDIN..

YALNIZ BIRAKALIM DA YATIŞSIN.

KARI KOCA...

TAM ÜÇ YIL HABER ALAMAYINCA ÖLDÜNSANDIM.

SON DAKİKADA YETİŞTİM.

Tabanca Kanunu 48

Mektup

HİKÂYE

ÇEVİREN : GÖNÜL SUVEREN

GÜNLERDEN beri yağmur yağıyordu. Afrikanın o bitmek tükenmek bilmeyen yağmuru... Damlaların yeknasak sesi, yaprakların hışırtısına ve ahşap kulübede çalınan eski plâktan yükselen cızırtılı müziğe karışıyordu. Çalına çalına iyice eskimiş olan plâkta bir kadın, unutulmayan bir aşkı hikâye etmekteydi.

Rapor yazmakta olan Bill, başını kaldırmadan arkadaşına :

— «Allah aşkına Dick,» dedi. «Kaldır şunu artık... Kafam şişti...»

Sabit nazarlarla dışarıyı seyretmekte olan Dick cevap vermedi bile... Sadece sert bir tavırla dönerek gramofonu durdurdu ve masanın üstündeki bardağa viski doldurarak bir hamlede içti.

— «Belki posta yarın gelir...»

Bill hafifçe omuzunu silkti:

— «Belki...»

Afrika'nın bu ücra köşesine posta ancak iki - üç ayda bir gelirdi. Zaten monoton hayatlarındaki yegâne değişiklik de buydu. Postanın gelişi... Daha doğrusu bu, Dick için böyleydi. Genç adam, hemen her seferinde ondört - onbeş mektup alır, bunları da günlerce okuyarak oyalanırdı.

Bill'e gelince... Afrika'ya gelelidenberi daha bir tek kişiden bile mektup almamıştı. Belki de yazacak kimsesi yoktu, kimbilir... Zaman zaman genç adam, Dick'in postacıdan tomarla mektup alışını, bunları ağır ağır okuyuşunu büyük bir hasetle de seyrederdi. Ona da bir mektup gelseydi, ne olurdu? Bir tek mektupcuk...

Bill, birdenbire raporu bir kenara iterek ayağa kalktı:

— «Dick !...»

— «Ne var?...»

— «Yarın Noel...»

— «Biliyorum... Noel, sonra Yılbaşı... Hoş, bu Allahın cezası yerde bunun ne kıymeti var ?...»

Bill içini çekti:

— «Orası öyle... Aklıma bir şey geldi, Dick!»

Genç adam yine pencerenin önüne dikilmişti. Hafifçe dönerek arkadaşına baktı:

— «Neymiş o?...»

— «Sana her postadan bir sürü mektup çıkıyor...»

— «E, ne olacak?»

Bill bir an tereddüt etti; sonra:

— «Mektuplarından birini bana sat!» diye mırıldandı.

— «Anlamadım ?...»

— «Sana on İngiliz lirası vereyim, mektuplarından birini bana sat... Ama açmadan...»

— «Sen çıldırdın mı Allah aşkına ?...»

— «Yoo... Bunun çılgınlıkla ne alâkası var? Yarın posta gelince mektuplarından birini bana verirdin; ben de, sanki o bana yazılmış gibi açar okurdum... Benim için de bir değişiklik olurdu bu...»

Dick uzun uzun arkadaşının yüzüne baktı. Sonra, yine pencereye dönerek:

— «Pek âlâ,» dedi. «Sana mektuplarımdan birini on İngiliz lirasına satarım!»

Bill'in yüzünde, bir çocuğunkine benzer mes'ut bir tebessüm belirmişti.

☆

Dick, postacıdan aldığı tomarla içeriye girerek mektupları masanın üstüne bıraktı. Bill ise, kapının yanında merakla beklemekteydi. Dick:

— «Bu sefer her zamankinden fazla!» dedi. «Tam yirmi mektup!»

Sonra tomarı eliyle işaret ederek:

— «Haydi bakalım,» diye mırıldandı. «İçinden kendi mektubunu seç!»

Bill müteredditi adımlarla masaya yaklaştı. Bunun üstünde neler yoktu ki... İrili ufaklı zarflar, kartlar... Genç adam bunlara teker teker baktıktan sonra, krem renkli bir zarfı seçti:

— «Bunu alıyorum, Dick.»

— «Âlâ...»

Dick parayı arkadaşına uzattı; sonra da zarfı cebine koyarak, yüzünde mes'ut bir

Helikopter

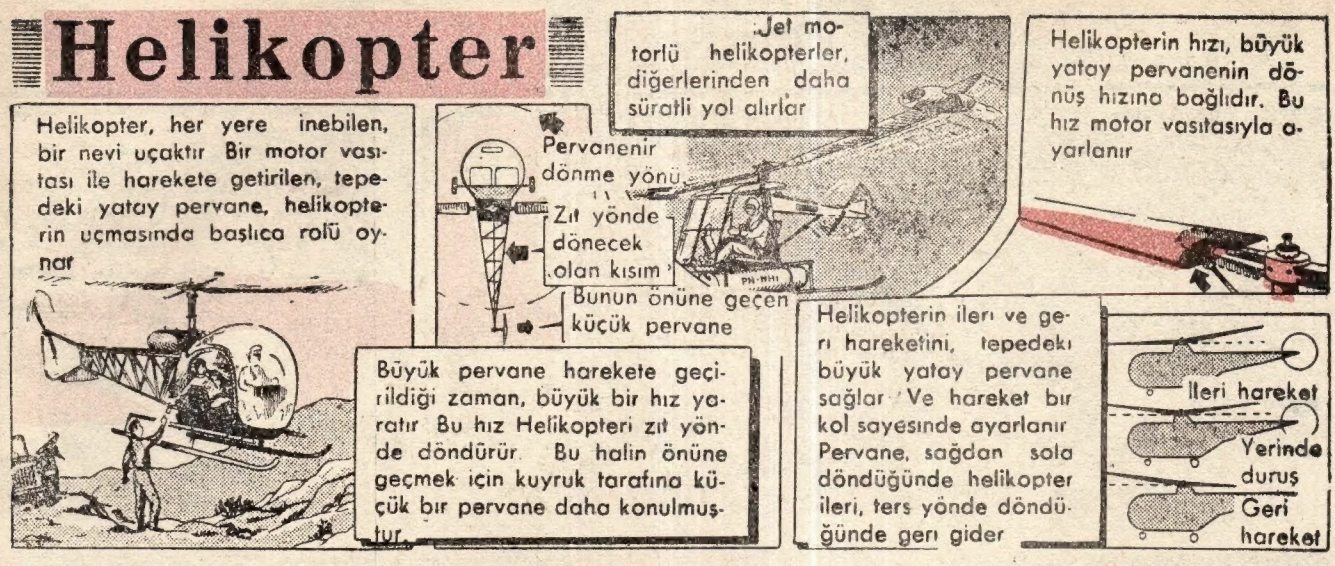

tebessüm, odadan çıktı. Dick kaşlarını kaldırmış, onun arkasından bakıyordu. Omuzunu silkerek masanın başına oturdu ve zarfları açmağa başladı...

Bil ise odasına girmiş, kapıyı da iyice kapadıktan sonra, yatağına uzanmıştı. Mektubunu ağır ağır, sindire sindire okuyacaktı...

★

O akşam iki arkadaş, her zaman yaptıkları gibi, yemek yemeden önce birer kadeh viski içmek için pencerenin önündeki koltuklara yerleşmişlerdi. Dick:

— «Ablamın bir kızı olmuş,» dedi. «İsmini Cynthia koymuşlar... Bari kız büyüyüp çoluğa çocuğa karışmadan evvel İngiltere'ye dönsem de, yeğenimi görsem...»

Bill :

— «Vaktiyle Cynthia adlı bir kız tanımıştım,» diye gülümsedi. «Elinden yakamı zor kurtardım... Az kalsın onunla evlenecektim...» Bir an düşündü. «Hoş, belki bu daha iyi olurdu ya... Neyse...»

Dick ısrarla arkadaşının yüzüne bakıyordu:

— «John amcamdan da mektup var. Romatizması iyice artmış...»

Genç adamın, Bill'e birşey sormak istediği belliydi. Fakat halinden, sözü arkadaşının açmasını beklediği de anlaşılıyordu. Lâkin Bill:

— «Ya!» dedi. «John amcan çok yaşlı değil mi?»

— «Evet...»

Dick, derin bir nefes aldı ve nihayet baklayı ağzından çıkardı:

— «Sana verdiğim mektup kimdendi, Bill?»

Genç adam, arkadaşını şaşırtan bir soğukkanlılıkla:

— «İşte bunu söyleyemem,» dedi. «Neticede mektup benim... Şahsî bir mesele bu...»

Dick hayretle irkilmişti:

— «Fakat mektup bana gelmişti. Kimden olduğunu söylesen ne çıkar?»

— «Mektubu sen bana on İngiliz lirasına sattın! O, benim oldu artık... Şahsımı ilgilendiren şeyler hususunda sana hesap vermek mecburiyetinde değilim!» Eliyle gömleğinin göğsündeki küçük cebe vurdu: «Mektup burada! Ve içinde ne olduğu, kimden geldiği de sadece beni alâkadar eder.»

Sonra, soğuk bir tavırla ayağa kalkarak, yemek yemeden odasına çekildi.

Dick donmuş gibi olduğu yerde kalmıştı. Hiddetle bardağına tekrar viski doldurarak içmeğe başladı.

Mektup kimdendi acaba? İçinde ne vardı? Aldığı mektupları bir bir aklından geçirdi. Umduğu kimseler ona yazmışlardı. Ablası, ağabeysi, amcası, halası, yeğenleri, kuzenleri, arkadaşları... Evet, herkesten mektup almıştı... Peki, Bill'e gelen mektubu kim yazmıştı? Kimdi bu meçhûl şahıs? Tanıdıklarını birer birer saydı. Nafile... Hepsinden mektup almıştı bu sefer. Ya Bill'in mektubunu yazan? O kimdi? Kim? Kim?

Dayanamıyarak ayağa fırladı ve doğru Bill'in odasına gitti. Arkadaşı yatağına uzanmış, dalgın dalgın piposunu içiyordu. Dick:

— «Bill,» dedi. «İşte on İngiliz lirası... Mektubumu bana geri ver!...»

Bill yattığı yerden lâkayt bir tavırla:

— «Paran senin olsun,» dedi. «Ben mektubumu satmıyorum... Artık bu bahsi kapa rica ederim...»

Dick, hiddetten neredeyse çıldıracaktı. Bir an ateş saçan gözlerle arkadaşına baktıktan sonra, dişlerini sıkarak, hiç sesini çıkarmadan geri döndü ve odadan çıktı.

Saatler geçti... Dick hâlâ salonda viski üstüne viski içiyor ve mektubu düşünüyordu.

Kim? Kim? Kim?...

Bir şişe içkiyi bitirmiş, ikincisine başlamıştı.

(Devamı 18. sayfada)

BASTIBACAK ŞERİF 46

BASTIBACAK ŞERİF 47

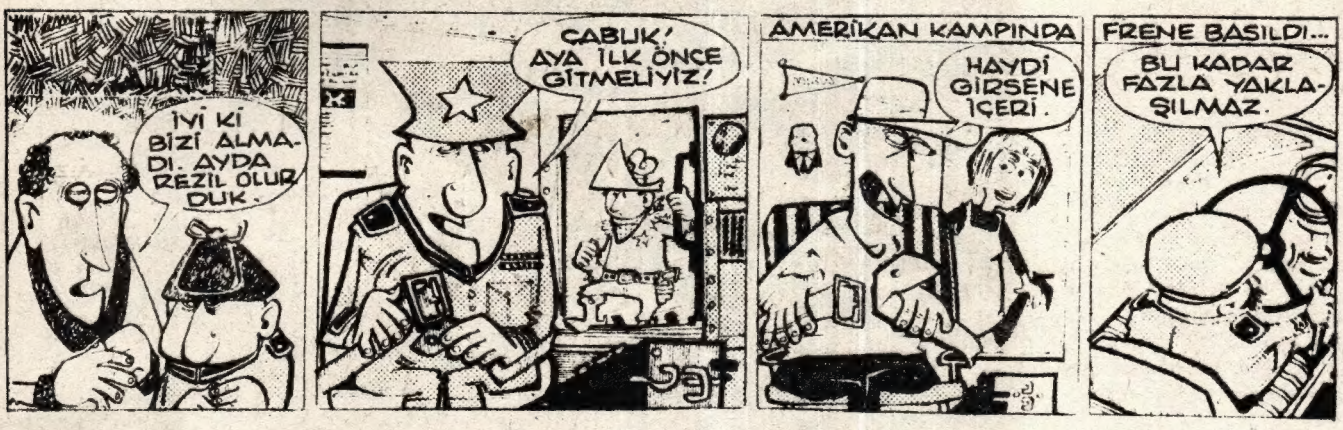

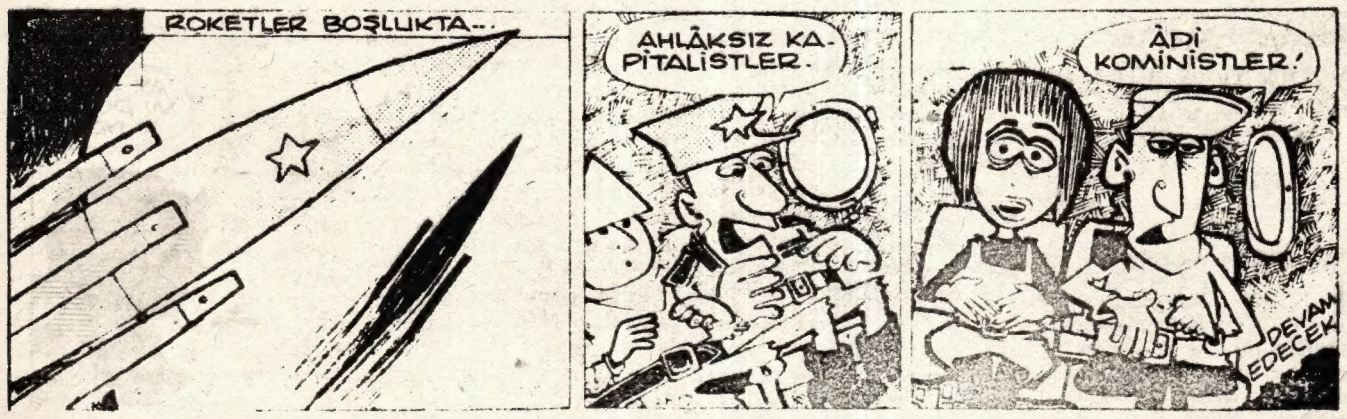

Kapaktaki resmin hikâyesi

BALIK A

Balık Adamların İkinci Dünya Savaşında başlarından geçen heyecanlı bir olay

1944 senesi Haziranının 2 sine tesadüf eden Cuma günü akşam saat 9,30 da İngiltere'nin Portsmouth limanından küçük bir filo sessizce ayrılıyordu. Üç küçük satıh gemisi ile iki minyatür denizaltıdan müteşekkil olan bu filo, Manş Denizinin güneyine doğru ilerledi.

Filonun başında ufak bir ana gemi, onun arkasında Teğmen Ken Hudspeth'in kumanda ettiği X20 numaralı denizaltıyı çeken romorkör, en arkada da Teğmen George Honour'un kumanda ettiği X23 numaralı denizaltıyı çeken romorkör bulunuyordu.

Manş boyunca radyo kullanılmıyacağı için, gemilerin arasında bir telefon kablosu muhabereyi sağlıyordu. Lüzumu halinde kullanılmak üzere gemiler, haberleşme ışıldaklariyle de teçhiz edilmişlerdi.

Bu küçük filo, tarihte yer alan Normandiya çıkartmasının arifesinde, Gambit ismiyle anılan hazırlık ameliyesini başarmak üzere, İngiliz Anavatan Filosu Kumandanı Amiral Sir George E. Creasy tarafından vazifelendirilmişti.

Her biri beş kişi taşıyan minyatür denizaltılar önce, çıkartmanın yapılması mukarrer sahilde Vire'den Seine ağzına kadar olan bölgeyi gözden geçirecek, Almanlar tarafından sahil müdafaasında yapılan değişiklikleri tesbit edecek, müteakiben çıkartma mıntıkası açığında denizin dibine oturarak, Müttefiklerin yapacağı çıkartmayı bekliyeceklerdi...

Balık adamlardan müteşekkil ikişer kişilik dört grup da bu sırada kuvvetli cep lâmbalariyle canlı birer radar vazifesi görecekler ve çıkartma yapacak İngiliz, Amerikan kuvvetlerine en müsait çıkış noktaları olan ve hazırlanan plânda tesbit edilen Utah, Omaha, Gold, Juno ve Sword mevkilerini işaretliyeceklerdi.

Barometre düşüyordu. Denizin yüzünde belirmeğe başlayan kaba dalgalar, iki minyatür denizaltıyı birer beşik gibi sallıyordu. X20 nin güvertesinde, balık adamların genç kumandanı Paul Clark'la konuşan Teğmen Hudspeth:

— «Periskop derinliğine inersek, yolumuza rahatça devam ederiz!» dedi.

Clark, aşağıya, arkadaşlarının yanına indiği zaman Harbud, Enzer ve Tilley'in terlemeğe başladıklarını ve kendilerini rahatsız hissettiklerini gördü. Bütün balık adamlar gibi, iyi yüzücü, dalıcı ve denizci olmalarına rağmen, en fazla üç kişi alabilen denizaltı kamarası, onları bir hayli sıkmışa benziyordu. Clark, onlara, deniz tutmasına karşı tabletler içirtti.

Hudspeth ise, telefon vasıtasiyle, diğer gemilerle konuşmak istediyse de, bilinmeyen bir arıza dolayısiyle, muvaffak olamadı. Işıldakla, biraz sonra romorkörden ayrılacaklarını bildirdi.

Biraz sonra, ana gemiden ışıldakla verilen mesajda şöyle deniyordu:

«Paris'te görüşürüz. Şerefe...»

Romorkörlerden ayrılmalarına rağmen, yeni bir aksilik sebebiyle X20 nin uskuru dönmüyordu. Hudspeth, kontrol âletlerini gözden geçirdikten sonra:

— «Kopuk telefon kablosu uskura dolaşmış olacak!» dedi.

X23 ise, dalmağa başlamıştı bile... Hudspeth, denize atlamak üzere hazırlandı.

Daha pervaneye ulaşmadan, güvertede bulunan Enzer'le birlikte, yaklaşan bir uçağın motör gürültüsünü işittiler. Enzer:

— «Bir Focke - Wulf!...» diye bağırdı.

Alman uçağı, uzaktaki yardımcı gemilerin üzerinden geçerek, müdafaasız X20 ye doğru derin bir dalış yapıyordu. Yardımcı gemilerin zayıf ateşlerinin sesi gelirken,

BÜYÜK TÜRK ROMANI

Dağ Başını Duman Almış

YAZAN: OĞUZ ÖZDEŞ

Kitapçınızda bulamazsanız : (Türkiye Yayınevi, Ankara Caddesi No: 36 — İstanbul) adresine kitabın bedeli olan 4 lirayı yollayınız. Roman adresinize taahhütlü olarak gönderilir.

OLMUŞ BİR VAK'A

ADAMLAR

Hudspeth, elindeki tel makasıyla, uskura dolanan tel parçalarını temizlemeğe çalışıyordu...

Müttefiklerin bir çıkartma yapacağından haberdar olan Alman Entelijens Servisi, uçağın üssüne dönmesinden kısa bir zaman sonra, daha geniş malûmat alabilecek ve çıkartma mahallini tesbit edebilecekti. Böylece, Overlord Ameliyesi diye isimlendirilen Normandiya çıkartması tehlikeye girecek ve muhtemelen İkinci Cihan Harbi, Müttefiklerin aleyhine dönecekti.

Uskuru kâmilen temizleyen Hudspeth ve Enzer, açık kapaktan içeri atladıkları zaman, dalmak için zamanları kalmadığını biliyorlardı. Alman uçağının arkasında iki Tunderbolts Amerikan uçağını gördükleri zaman, rahat bir nefes aldılar.

Kendisinin tehlikeye düştüğünü gören Luftwaffe pilotu, dalıştan vazgeçerek, yükseklik kazanmak için, ümitsiz bir tecrübe yaptı. Fakat daha ilk ateşte, alevler içinde sulara gömüldü. Amerikan uçakları uzaklaşırken, kanatlarını sallayarak, denizaltıya veda ettiler.

3 Haziran Cumartesi günü saat 11,45 te, Normandiya, karanlık bir çizgi halinde ufuk ta belirdiği sırada, oksijen hasretiyle kıvranan Clark, Tilley ve Harbud, küçücük kamarada bir poker partisine dalmışlardı. Biraz sonra, sahile yakın bir yerde denizaltıyı kumlu dibe oturttular.

Denizaltı dipte olduğu için, 4 Haziran Pazar gününe kadar radyo dinleyemediler. Alman devriye botları tarafından keşfedilmekten korkuyorlardı. Çıkartma günü olarak tesbit edilen Pazartesi günü, çıkartmanın yapılıp yapılmıyacağını BBC radyosunun ajans haberleri arasında yer alacak iki cümleden öğreneceklerdi:

«Scarborough'da işler yolunda» veya «Scarborough'da sıkıntı var» cümleleri çıkartmanın mukadderatını tâyin edecekti. Hudspeth'in gemisi Padfood One, Honour'unki ise Padfood Two isimleriyle ajanslarda yer alacaktı.

Radyo dinlemeğe fırsat bulamadıkları için, evvelce kararlaştırdıkları gibi yaptılar... Biraz sonra hazırlanan balk adamlar, lâstik sandalların içinde sahile doğru kürek çekmeğe başladılar.

Geride yalnız kalan Hudspeth, gece yarısından az sonra radyoyu dinlerken, aradığı malûmatı yakaladı. «Kriket maçlarında, Scarborough'da sıkıntı var...» diye başlayan konuşmada, her iki geminin de, Amerikalıların çıkartma yapacağı kesimde vazife alacağı bildiriliyordu.

İşler karışık bir şekil almıştı. Hudspeth, uzun bir belâ okudu. Fakat artık sandalların dönmesini beklemekten başka yapacak bir şey yoktu. Sahilde ne bir hareket, ne de bir ışık görünmüyordu.

Biraz sonra, kurbağa adamlar denizaltıya döndüler. Sahildeki gizli tahkimat hakkında geniş malûmat toplamışlardı. Deniz altında, çıkartma gemilerinin ilerlemesine mâni olacak şekilde hazırlanan demir inşaatlar, ayarlı mayinlerle tahkim edilmişti.

Gece yarısına doğru, İngiliz Kraliyet Hava Kuvvetlerine ait 1300 bomba uçağının, Seine ile Cherbourg arasındaki kısmı şiddetle bombardıman ettiğini ve yerden de Alman hava dafi toplarının bütün şiddetiyle uçaklara ateş açtığın gördüler. Büyük oyun artık başlamıştı.

6 Haziran günü sabah saat 5,30 da çıkartma, Müttefik gemilerinin sahili ağır toplariyle dövmelerini müteakip başlıyor ve ilk müttefik tankları bir avuç kurbağa adamın kendilerine çizdiği en müsait yolu takip ederek sahile çıkıyordu. Böylece, Avrupa'nın kurtarılmasına bilfiil başlanmış oluyordu.

Sahibi: TAHSİN DEMİRAY ★ Yazı işlerini fiilen idare eden mes'ul müdür: OĞUZ ÖZDEŞ ★ Yayınlayan : TÜRKİYE YAYINEVİ, Ankara Caddesi No: 36, İstanbul ★ Basıldığı yer : TÜRKİYE BASIMEVİ ★ Sayısı: 50 Krş., Yıllık abonesi (50 sayı): 25, Altı aylığı: 12,5 liradır.

Ateş

SAYI: 19 CİLT: 2
9 AĞUSTOS 1960

MASKELİ SÜVARİ 22

BEN'İN ÇİFTLİĞİNE MUTLAKA GİTMEM İCABEDİYOR!..

DAĞLARI AŞMAK ÇOK GÜÇ!

ATIN YÜRÜYEMEZ

SEN DE YÜRÜYEMEZSİN

YÜRÜRÜM CANIM!

ATIMIN BACAĞI ÇOK MU FENA?..

BİR MÜDDET DİNLENMEZSE TOPAL KALIR

O HALDE ONU ŞU AĞACA BAĞLAYIP GİDERİM

DÖNÜŞTE ORADAN ALIRIM

İŞİN BU KADAR MÜHİM Mİ?

YÜRÜYEREK NASIL GİDEBİLİRSİN?

BUNA MECBURUM

YORGUNUM AMA, BEN'DEN BİR HAYLİ PARA ALACAĞIM GİTMELİYİM!..

DAĞLARDA ÖLMENE RAZI OLAMAM

BEN ONU ÇİFTLİĞE GÖTÜRÜYÜM TONTO SEN ATINA BAK!

PATRON, SAM GELİYOR!

YANINDA MASKELİ BİRİ VAR!

SAATLER SONRA...

O HALDE İKİSİNİ BİRDEN SOYARSINIZ!

O ZAMAN İKİ MİSLİ PARA ALIRIZ!

DEVAMI VAR.

CASUSLAR MEKTEBİ 12

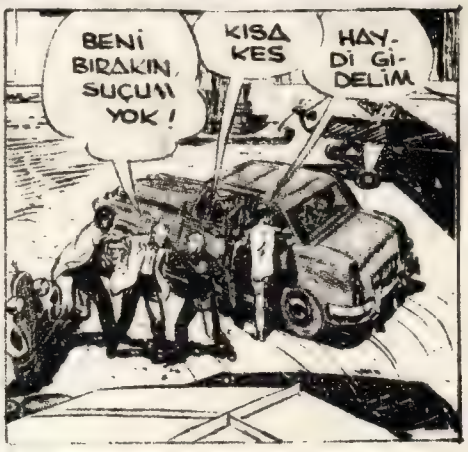

BÜYÜK ATEŞ'İN TARİHİ KAHRAMANLIK ROMANI

Cesur Prens

ÇEVİREN : H. FİKRİ VEREL TEFRİKA NO : 11

Kral, ağır bir sesle:

— «Anavatandan haber gel di!» dedi.

Cesur Prens heyecanlanmıştı :

— «Anavatandan haber mi dediniz ?...»

— «Evet. Yıllardır emek sarfettiğimiz memleketimizde, düşman, hunharca bir yıkıma girişmiş... Kendilerine boyun eğmeyen vatanperverleri, evlerinin önünde diri diri yakıyor, sonra da ailelerini sürgüne gönderiyorlarmış... Oralarda tab'amız, insanlıktan çok uzak birtakım vahşice emellere hizmet etmek zorunda bırakılıyormuş!...»

Cesur Prens, bunları daha fazla dinlemeğe tahammül edemiyerek, odasına koştu. Yatağının önünde diz çökerek, ağlamağa başladı. Ah! Ne kadar da âcizdi!... Ah, niçin bir şeyler yapabilecek kuvvet ve kudrette değildi?... Şu anda memleketinde olmayı, düşmanın ortasına pervasızca atılmayı ne kadar yürekten arzuluyordu!... Hayatında ilk defa ölmek istiyordu. Ama bu ölüm behemehal kendi öz vatanında ve düşmanlarla savaşırken olmalıydı...

Babası Kral Aguar, kapıda durmuş, oğlunun içten ağlayışını seyrediyordu. Onun neler hissettiğini bu hıçkırıklardan anlamıştı. Yüreğinin burkulduğunu farkederek, usulca oradan ayrıldı. Vatan hasreti onda da başlamıştı...

Kral, yavaş yavaş oğlunun yanına sokuldu. Titrek eli ile yumuşak saçlarını okşadı. Cesur Prens'in böyle duygulanması, bir bakıma kendisine umut veriyordu. Kişiye yaşamanın asıl mânâsını ve tadını, saadetten ziyade, işte böylesine kutsal ıstıraplar öğretirdi.

Konuşmadı. Oğlunu, düşünebilmesi, düşünmesini ve konuları kendi kendine tartışabilmesini öğrenmesi için yalnız bıraktı. Çıkarken, kimsenin görmediği bir yaş vardı kirpiklerinde... Krallar ağlamazlardı... Karanlık koridorda bunları yok ederek, toplantı salonuna döndü.

O günden sonra Cesur Prens, daha çok çalışması, memleketine daha çok yürekten bağlanması gerektiği gerçeğine inandı. Bir yandan yakın dostu ve hocası Filozof Keetron'la konuşup, hayat dersi alırken, öte yandan da kılıç ve kalkanla, usulünce döğüşmesini, düşmana karşı koyup altetmesini öğreniyordu... Dediklerine göre, yaman kılıç savuruyordu. Kendine özgü kalkan kullanışı ve yiğitçe bir stili vardı. Derste de, döğüşte de kafası iyi çalışıyordu. Kendince plânlar kurup, hasmına öyle saldırıyordu.

★

Britanya'lıların özel bir bayramları vardı o gün... Hürriyetin nimetleri içinde kendilerinden geçmiş olan bu topluluk, kardeşçe yaşamanın sevincini içten gelen bir sevinçle kutluyorlardı. «Korkunç Brik»in garip hareketleri ve gizli teşkilât kurması da olmasa, bu ülkeden daha mes'ut ülke yok denebilirdi.

Günün erken saatinde, biri gelip Cesur Prensi aradı. Yüzünde üç derin kılıç yarası taşıyordu bu adam... Konuşurken ağzı yana kayıyor, gözleri olduğundan daha büyük görünüyordu. Normal insanın iki eli büyüklüğünde elleri vardı.

Cesur Prens, üstadı Keetron'la ders görüyordu o sıralarda... Adamı loş odaya buyur ettiler. Hâl ve tavrı lâubaliceydi. Kendine güvendiği, küstahça davranışlarından anlaşılıyordu. Delikanlı onu ayakta karşıladı:

— «Benimle mi görüşecektiniz ?...»

Adam kasıldı:

— «Senin için yaman döğüşçü dediler de, şöyle bir boyunu bosunu göreyim dedim... Bugün bizim en büyük bayramlarımızdan biri... Saat onbeşte Kanlı Meydanda toplanıp döğüşürüz her yıl... Kazanan, bir süre için altın kemer taşır üzerinde... Onu taşımak, kişiye şeref kazandırır, ün kazandırır; onu taşıyan için açılmıyacak kapı yoktur o yıl...»

İhtiyar Keetron, herifin ne demek istediğin iderhal kavrayarak, konuşmaya müdahale etti:

— «İnşallah bu yıl da siz kazanırsınız... Yanılmıyorsam, şu taşıdığınız altın kemerden bahsediyorsunuz...»

Adam, hırlar gibi güldü. Pis kefekeli dişleri odanın alaca karanlığında bile belli oluyordu:

— «Tamam, bildin, moruk! Ama gelgelelim, bu yıl rakibim yok... Sinek avlamaktan bıktım artık... Biraz da kelle avlamak istiyor canım... Hele bu kelle körpe olursa, keyfime dokunan bulunmasın gayri...»

Cesur Prens:

— «Kaç yıldır kemer sizde?» diye sordu.

Beriki yine kasıldı. Garip hareketler yaparak:

— «Üç!... dedi. «Yüzümdeki derin yaralardan da bunu anlayabilirdin... Her yara bir yıl içindir... Dün gece bütün dost ve düşmana haber saldım. Yarın Kanlı Meydana gelin, dedim. Aldığım cevap şu oldu: Elbette geleceğiz. Ama sana rakip olmak için değil, senin şanlı şerefli zaferlerini seyretmek için...»

Cesur Prens, bu sözlerden sonra hocasına döndü:

— «Ne dersin Keetron?... Hali ve tavrı ile, buraya gelişinin sebebi meydanda değil mi?...»

Keetron'un fena halde canı sıkılmıştı:

(Devamı Var)

O günden sonra Cesur Prens, kılıç ve kalkanla döğüşmesini ve düşmana karşı koyup alt etmesini öğrenmek için talim yaptı...

MADEN FİLİZLERİ VE KAYALAR

Yeryüzünün kabuğunda, binden fazla çeşitli maden bulunmuştur. Hepsi de bir madeni veya maden sınıfına girmeyen başka bir maddeyi teşkil etmektedirler. Her birinin belirli bir şekli veya billûr hali vardır. Bunlarda hayat yoktur. Hemen hepsi desert ve ağırdırlar.

Sahildeki ve birçok göllerin kıyısındaki kum, en çok bilinen maden filizi olan kuvars'tır. Kuvars'ın kristalleri, daima altı köşeli olurlar. Parlak ve cam gibidirler. Sular tarafından aşındırılan kayalardan meydana gelmektedir.

Su, sadece kayaları aşındırıp, kuvars filizlerini serbest bırakmakla kalmaz, kendisi maden filizi yapar. Kayalar arasından akan su, kireç, silisyum gibi madenleri alır; kayaların arasındaki bir çatlağa veya köşeye depo eder. Bütün maden damarları bu şekilde bulunurlar.

Ayrıca su, başka enteresan maden filizleri de depo eder. Mağaraların tavanlarından sarkan buzullar, bunlardandır. Su içinde kireç olduğu halde, mağaranın tavanından geçerken, damla sızarak donar. Böylece buzul sarkaçları meydana gelir. Yere damlayanlar da, üst üste yığılarak, yukarıya doğru çıkarlar. Bazan yukarıdan aşağı sarkan ve aşağıdan yukarıya doğru yığılan kalkerli çubuklar birleşirler; sağlam ve dik bir sütun meydana getirirler.

İKİSİ DE HAKLI!

Bayanın hali yoktu. Ev işleri artık kendisine çok zor gelmeğe başlamıştı. Hizmetçisiz yapamıyacaktı. Fakat hizmetçi tutmağa da kudretleri yoktu.

Bay, düşünüp taşındı. Ne yapıp edip, bir hizmetçi tutmağa karar verdi. Çünkü bayandan hayır kalmamıştı...

Ertesi gün eve bir kadın uğradı:

— «Hizmetçi arıyormuşsunuz!» dedi. «Ben, her işte çalışırım. Hamaratım, temizim. Sizi hiç yormam!...»

Bayan kendi kendine düşündü. Bu, iyi bir şey, dedi. Sonra kadına döndü:

— «Zaten işlerimiz pek ağır değil!» dedi. «İşte, görüyorsun; evimiz zaten küçük... Üç oda, bir sofa... Ben rahatsızım da ondan yapamıyorum... Sen gençsin, işleri yarım günde bitirip gidersin... Kaç para istiyorsun?»

Kadın hemen cevap verdi:

— «Yüz liradan aşağı çalışmam, bayan!...»

— «Peki ama bak, ben, bir memur karısıyım. Bu kadar parayı nasıl veririm?»

— «Doğru, bayan. Fakat ben de bir memur karısıyım. Sizden yüz lira almazsam, kocamın maaşiyle nasıl geçinebiliriz?...»

O BİLE FAZLA!

Yaman, dayısına, annesini anlatıyordu:

— «Biraz şöyle sokağa çıkayım da oynayayım desem, on dakikadan fazla bırakmaz!»

— «Yaaa!... Annen hiç iyi yapmıyormuş doğrusu!...»

Yaman, kendisine hak verdiği için sevindi. Dayısı devam etti:

— «Ben olsam, hiç bırakmam!...»

mizah

YAZISIZ

TARAFSIZ!

Yargıcın karşısına çıkarıldı. Zekî bakışlı bir adamdı. Yargıç, önündeki defteri açtı. Sorularına başladı. Adını, anasının, babasının adını, ne işyaptığını, nerede oturduğunu sorduktan sonra:

— «Siz, yalancı şahitlik etmişsiniz. Bu baydan tarafa söz söylemek için kendisinden elli lira almışsınız. Sonra bu bay size müracaat etmiş. Ona da yalancı şahitlik etmek için elli lira da ondan almışsınız. Bu vaziyette, duruşma sırasında kimin tarafı oldunuz?»

Adam cevap verdi:

— «Tam tarafsız oldum, efendim. Doğruyu söyledim!»

TOPLAMIŞ - ŞIŞMANLAMIŞ (!)

Aytekin, komşularının bağından biraz üzüm topladı; koynuna doldurdu, eve geldi. Bir de baktı ki, üzümlerini koparttığı bağın sahibi, evlerine misafir gelmiş!... Tekrar dışarıya da çıkamadı; gitti, o vaziyette elini sıktı.

Komşu bay da onu okşayarak:

— «Maşallah!» dedi. «Sana tatil yaramış; epeyce toplamışsın!...»

Aytekin, şaşkınlıkla gömleğinin eteğini indiriverdi; bütün üzümler yerlere döküldü:

— «İşte bu kadar!» dedi. «Fazla toplayamadım!...»

Soldan sağa doğru:

1 — Yürek yakar. 2 — Bir kadın mecmuası, Yemek yenilen yer. 3 — Annemizin babası, Tersinden okunursa bir şehir adı. 4 — Volga'nın Türkçe adı, Tersinden okunursa dayanır demektir. 5 — Çivi çakmağa yarayan bir araç. 6 — Bir erkek ismi, Ev sahibinin aldığı. 7 — Tayyarenin dalma uçuşu, Dökülen. 8 — Asker, tersinden okunursa yama. 9 — Hızlı giden.

Yukardan aşağı doğru:

1 — İstanbul'un kurulduğu yer. 2 — «Doğru» anlamında bir söz, İnce iplik. 3 — Tersinden okunursa «en inatçı hayvan hangisidir?»in cevabı. 4 — Karıştırma. 5 — Kalın sicim. 6 Yeni dünya. 7 — Küçük kale. 8 — Yakıcı ecza, Dans. 9 — Kibarcasına.

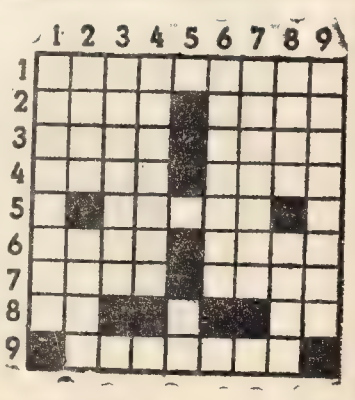

ÖN TARAFA YÜRÜ.

DUR! KİMSİN SEN?

HALİFENİN DOKTORU BİN-HASAN!

NE HAKLA BURADA YALINKILIÇ DOLAŞIYORSUNUZ?
PEKİ, EFENDİN NE HAKLA ŞATOMU İŞGAL EDİP ADAMLARIMI ESİR ETTİ?

HA, DEMEK ŞATONUN SAHİBİ SENSİN? ÇÜNKÜ ŞİŞKO DOKTORUN EFENDİMİN KIZINI ÖLDÜRMEK İSTİYORDU DA...

SAÇMA! HAYATIM PAHASINA KIZI BEN KURTARDIM ÖLÜMDEN.
GİDELİM BERABER. KENDİNE GELİNCE GÖRECEKSİNİZ BENİ TANIYACAK.

KIZI BENİ TANIRSA ACABA HALİFE ŞATOMU TERKEDER Mİ?

ARAM, PRESTO VE HEKİMLE BERABER ŞATOYA YOLLANDI...
DOKTORUNUZUN ŞİŞESİNDE İLAÇ YERİNE NASIL DENİZ SUYU OLDUĞUNU İZAH EDERSENİZ GİDERİZ.

SABAH ELİMİZDEN KAÇAN SAVAŞÇILARLA BİN HASAN GELİYOR.

BIRAK GİRELİM!..

KİMSİN SEN? SENİ TANIYACAK GİBİYİM.
BATTIĞINIZI DÜŞÜNÜN.
PRESTO'YA ATLARI HAZIR TUTMASINI SÖYLEDİKTEN SONRA ARAM, HEKİMLE BERABER KIZIN ODASINA GİRDİ.

HATIRLADIM. SİZİ SANDALDA GÖRMÜŞTÜM. HAYATIMI KURTARDINIZ.

YELKENİNİZ KAYALIKLARDA PARÇALANINCA YARDIMA KOŞMUŞTUM.

SİZE NASIL TEŞEKKÜR EDEYİM?..
BABANIZA ŞATOMU BOŞALTMASINI SÖYLİYEREK...

HALİFE, SABAH KIYIDAKİ SAVAŞTA KAYBOLDU. SİZ HERHALDE NEREDE OLDUĞUNU BİLİYORSUNUZDUR...

TÜCCARI KOVALAMIYA GİTTİKTEN SONRA BİR DAHA DÖNMEDİ...
ARAM, ADAMIN SÖZÜNÜ BİTİRMESİNE MEYDAN BIRAKMADAN OK GİBİ FIRLADI...
DIŞARDA HALİFE MANSUR'UN İKİ ASKERİ ARAM'IN YOLUNU KESTİ...

ARAM, ARALARINDAN SIYRILMAYI DENEDİ...
YAKALAYIN!
BU SIRADA İÇERDEKİ SUBAY DA FIRLADI...
ZORLU BİR SAVAŞ BAŞLAMIŞTI...

KAÇIRMAYIN!
ARAM ÜÇ KİŞİYİ ATLATMIYA MUVAFFAK OLARAK AVLUYA ÇIKTI...
ARAM BİR KILIÇ DARBESİYLE KAPININ İPİNİ KESTİ VE DÜŞMEDEN KAPININ ALTINDAN GEÇTİ.
AT KILICINI!
PRESTO, ATLARI GETİR!

ARAM, PRESTO'NUN GELDİĞİNİ GÖREMEDEN ADAMLARININ BULUNDUĞU RIHTIMA KOŞTU...
FORSALARIN ZİNCİRİNİ SÖK!
HALİFE BUNLARI PAHALIYA ÖDETECEK.
HÜRLİM! GÖRÜRSÜN SEN!

ATTIĞIN KIRBAÇLARIN ACISINI ÇIKARTACAĞIM.
AL KÖPEK!
YETER! SENİ BUNUN İÇİN SALMADIM. ARKADAŞLARININ ZİNCİRLERİNİ ÇÖZ!
BU SIRADA HALİFENİN ASKERLERİ ŞATODAN ANCAK ÇIKABİLMİŞLERDİ...
DEVAMI VAR

KUŞ İNSANLAR SALTANATI

(Baştarafı 3. sayfada)

çıkabildiği an, feza'nın hürriyeti bizler için tartışılacak konu halini kendiliğinden alacaktır.

Özel bir elbise ve küçücük bir makine sayesinde, mavi enginliklere gideceğimiz, pamuk bulutların arasında dolaşacağımız, hattâ gerektiği vakit atmosfer tabakasının dışına çıkabileceğimiz günler yakındır. İşte bu gün geldiği andan itibaren insan, fezaya hür bir yaratık olarak elini uzatmış olacaktır.

Burada ismini açıklıyamıyacağım bir Amerikalı bilgin, 6 yıldır üzerinde çalıştığı «Kuş Adam» maketini bana göstermek lûtfunda bulundu. İlim yönünden bu konuyla ilgili hiç bir makale yazmıyacağıma dair kendisine söz verdiğim için, sizlere sadece yarının «Kuş Adamları»ndan, fazla derinlere gitmeden, kısaca bahsedeceğim...

«Kuş Adamlar»ın elbiseleri içi hava dolabilecek genişlikte olup, üç kısımdan yapılacak. Birinci kısım baş, ikinci kısım boyunla gövde arası, üçüncü kısım ile kol ve bacaklar... Elbisenin kumaşı bir çeşit Orlon... Ne dışardaki havayı içeriye geçiriyor, ne de içerdeki havayı dışarıya... Böylece, yeryüzünde nasıl yaşayabiliyorsak, bunun içinde de aynı rahatlıkla yaşayabiliyoruz...

Elbiselerin dikilişinde, bildiğimiz UHU cinsi bir zamktan istifade ediliyor. Çünkü bu zamk, ne havadan, ne rüzgârdan, ne yağmurdan ve ne de ısıdan müteessir olmuyor. Baş kısmında ikinci bir oksijen tüpü olduğundan, «Kuş Adamlar», gökyüzünde uçarlarken, hiçbir tehlikeye mâruz kalmıyorlar nefes alma konusunda... Burada bütün mesele, zamanı gelince tüpün kaibaret...

Diğer taraftan, bahsettiğipağımı gevşetip kapamaktan miz elbisenin bağlantı noktalarına iliştirilen muhtelif ebattaki gaz balonları, uçuş esnasında mütemadiyen zehirleyici gazlar neşrettiklerinden, «Kuş Adam»a havada bir buçuk metreden fazla yaklaşan en büyük kuşlar bile derhal ölmekte; böylece kendisinin rahat seyahat edebilmesi de temin olunmakta...

«Kuş Adam»ın en büyük yükü göğsüne, sırtına ve ayaklarına bağlanan ve atomla işleyen, bozulması imkânsız uçuş pervaneleri... Bunları ben elimle şöyle bir tarttım. Eh, hepsi birden dörtyüz gramı güç bulur diyebilirdim... Sonra dostuma sordum.

— «Hayır,» dedi. «Bilemedin... Elbiselerin de ağırlığı dahil, üçyüz seksen gramdır!»

NE ZEMAN KANATLANACAĞIZ?

Bunu soracağımızı bildiğim içindir ki, ben sizden evvel davrandım. Dostum, «Kuş Adamlar» saltanatının elli yıl kadar sonra başlıyabileceğini kat'î olarak ifade etti bana... Fakat şayet çalışmalarına, genç ilim adamları biraz daha yardım edecek olurlarsa, bu rakamın yarı yarıya azalabileceğini de sözlerine ilâve etti.

Yâni, yirmibeş yıl sonra, ailenizle beraber, fezada biraz hava almak için giyinecek, evinizin damına çıkacak, bahsettiğimiz Atomla işleyen özel pervanelerin motorunu çalıştıracak, sonra da havalanacaksınız...

«Kuş Adam» motörü dört vitesli... İlk vites kalkışta, dördüncü vites inişte, iki ve üçüncü vitesler de uçuşta kullanılıyor... Bulutların arasında dolaşırken, saatte 600 kilometrelik bir sür'at yapmanızın mümkün olabileceğini söylersem, sakın şuurunuzu kaybetmeyin... Bu, mir gerçek...

Kendisini böyle mükemmel bir çalışmaya veren bilgin dostum:

— «Bu sür'at, böyle bir devirde çok azdır bence!» diyor. «Hiç olmazsa saatte bin kilometre yapmalı ki, zevki çıksın!...»

Doğrusu bilginler, çok iyi insanlar... Maamafih ben, bu rakamların dörtte birine bile razıyım... Nasıl olsa zamanla, gelecek nesillerin bilgileri bunu arttırmanın yolunu bulacaklardır.

«Kuş Adamlar»ın havada çarpışmaları ihtimâli konusunda sorduğum suale aldığım cevap da şu oldu sizin nâmınıza:

— «Bu, kat'iyen bir tehlike değildir. Zira pervaneler, çalıştıkları müddetçe, etraftaki hava devamlı olarak itileceğinden, 'Kuş Adamlar'ın kendi âletleri tarafından bertaraf edilmemiş boşluklara girmeleri imkânsızdır. Haydi, girdiklerini kabul edelim; bu takdirde de, havada iki balonun tokuşması kabilinden, çok basit bir çarpışma olur; hepsi o kadar...»

İnşallah, kısa bir zaman sonra, başka gezegenlerde oturmağa başlayan eş - dostlarımızın yanına «Kuş Adamlar» olarak gidip, hafta sonu tatilimizi rahat rahat geçiririz...

İSTER İNAN İSTER İNANMA

HABEŞİSTANIN KARTON BUZAĞILARI

HABEŞİSTAN İNEKLERİ ÖNLERİNDE BİR BUZAĞI GÖRMEDEN SÜTLERİNİ SAĞDIRMAZLAR.. ÇİFTÇİLER SÜT SAĞMA ZAMANLARINDA İNEKLERİNE GÖSTERMEK İÇİN KARTONDAN BUZAĞILAR YAPARLAR...

MEKTUP

(Baştarafı 3. sayfada)

Mektupta ne var? Ne var? Ne var?...

Birdenbire anî bir kararla ayağa fırladı. Kanlı gözlerinde korkunç bir ifade vardı şimdi... Masanın üstündeki sivri bıçağı kaparak Bill'in odasına koştu. Genç adam, hâlâ elbiseleriyle yatağın üstüne uzanmış, pipo içiyordu.

Dick, iki adımda onun yanına gitti ve bıçağı kaldırdı. Şaşkınlık ve dehşetten âdeta taş kesilmiş olan Bill'in kalbine sapladı, sapladı:

— «Demek mektup senin ha?... Al bakalım!... Demek kimden olduğunu söylemiyeceksin?...»

Bill bir şeyler söylemek istedi; boğazından boğuk bir hırıltıdan başka bir şey çıkmadı. Başı yana düştü. Ölmüştü.

Dick elini, kana bulanmış gömleğin cebine sokarak mektubu aldı. Dörde katlanmış krem rengi bir kâğıttı bu... Titreyen elleriyle açtı.

Sahifenin en başında, «Colins Hayat Sigortaları» yazılıydı. Bir reklâmdı bu...

Kanundan Kaçılmaz 3

ATEŞ PİLOT 6

ATEŞ, BALTA KAFA, MARK KAMYONA ATLADILAR. İŞİN İLK KISMI BİTMİŞTİ.

ŞİMDİ İŞ SANA KALDI, GÖSTER KENDİNİ.

CASUSLARIN KARARGÂHINA GİRMEK KOLAY OLMUŞTU. BİR ŞEY SORAN DAHİ OLMADI..

YAPTIĞI İŞİN MUAFFAKİYETLE NETİCELENDİĞİNİ GÖREN BALTA KAFA, SEVİNCİNDEN KANATLANIP UÇACAK GİBİYDİ.

KAMYONU BİR HAVA GEMİSİNİN YANINDA DURDURDULAR..

KUTULARDA DİNAMİT TOZU İLE KAPSUL VAR.

BİRER KUTU ALIP UCAĞA YANAŞTILAR.

HAYDUTLARIN SONU..

ALLAHVERE BİZİ GÖRMESELER

HAYDUTLAR SON GÜNLERİNİ YAŞIYORLAR ARTIK.

BALTA KAFA GÖSTER KENDİNİ

HAVA GEMİSİ TAM UÇACAĞI SIRADA. BİR ADAM GİZLİCE İÇERİYE SÜZÜLDÜ. BU HAVA GEMİSİNİN ESAS PLOTU TERNİDİ. ONLARI TAKİP EDİYORMUŞ

GÖRÜRSÜNÜZ

ATEŞ VE MARK UÇAKTAKİ YABANCIDAN HABERSİZ BULUNUYORLARDI...

BALTA KAFA BOMBAYI YAPTIĞINI SÖYLEDİ..

HAVALANABİLİRİZ DEĞİLMİ ATEŞ ?

TABİ... ŞANSIMIZ AÇIK OLSUN

HAVA GEMİSİ IŞINLARINI KULLANARAK HAVALANDI...

MEYDANDAKİLER ŞAŞIRMIŞLARDI..

HEY, DUR! HABERSİZ UÇULURMU ?!.

X.7 HABERSİZ HAVALANDI!.

ŞİMDİ ONA SORARIM!

ALO.. X.7 NİYE HAVALANDIN CEVAP VER !!.

DEVAM VAR